

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 26. Quædam propositiones a Facultate Theologica Parisiensi proscriptæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII., „ipse hujus gratiæ magis dignus, quam
A. C. 1622., „Bethlenius videretur, Electorali au-
 „tem sua dignitate spoliari, aut in ex-
 „terum transferri, nunquam passurus
 „esset, cum omnia adversus se atten-
 „tata divino & humano juri adversa-
 „rentur.,,

§. XXVI.

*Quædam propositiones a Facultate
 Theologica Parisiensi pro-
 scriptæ.*

*Argentré
 tom. 2. Col-
 lect. Jud.
 pag. 132.*

Hoc item anno die quarta Januarii re-
 ferentibus quibusdam Sorbonæ
 Doctoribus Facultas Theologica cen-
 suit, discutiendum esse librum quem-
 dam a FF. Minimis compositum, in
 quo hi populum admonuisse diceban-
 tur, ut confessionem & Sacram Com-
 munionem in solemnioribus anni festis
 extra Parochias peragant: Præterea
 accusabantur, quod fœminis conjuga-
 tis vota inconsultis suis Maritis emit-
 tere consulissent: Die autem duode-
 cima Maij Bessæus Facultatis Syndi-
 cus retulit, quod Frater Rodericus
 Lusitanus Ordinis FF. Minorum de ob-
 servantia librum: cui titulus *Quæstio-
 nes regulares*, unacum ejusdem libri
 compendio ediderit, in quo tamen
 quædam continerentur propositiones
 Paro-

Parochorum jure adversæ: Eapro-^{Sæc. XVII.}
 pter sacra Facultas statuit, ut hunc li-^{A. C. 1622.}
 brum quidam Doctores, qui tamen nec
 Regulares, nec Parochi essent, exami-
 narent, ipsumque compendium cum
 præfato libro conferrent, demum ve-
 ro propositiones censura dignas ex in-
 integra fide decerperent. Selecti igitur
 Doctores factò examine retulerunt,
 se in hoc libro deprehendisse *propositio-
 nes statui utriusque Reipublicæ maxime ad-
 versantes, perniciosas, erroneas, scanda-
 losas, temerarias, bonis moribus contra-
 rias, Bullarum summorum Pontificum ab-
 usivas, Concilio Tridentino derogantes,
 Episcoporum Dignitati injurias, autho-
 ritatis Pastorum & Curatorum, quorum
 vera Bulla est Evangelium, destructivas,
 totiusque Ordinis Hierarchici everivas,
 imò & in Reges etiam & Principes con-
 tumeliosas.*

His perceptis Facultas die duode-
 cima Maij omnes Parochos & Regula-
 res secedere, eosque a suffragio in hac
 causa ferendo abstinere voluit: Parue-
 re omnes, Amoreus tamen Dominica-
 norum Prior, & Heraltius Augustinia-
 norum Superior, nomine omnium Re-
 gularium, contestati sunt, se ad sum-
 mum Pontificem provocaturos, si quid
 contra sua jura & privilegia decerne-
 retur, hancque suam declarationem
 publi-

Sæc. XVII. publico Facultatis testimonio muniri
 A. C. 1622. petebant: Plena igitur asserta libertate
 die prima Junii Facultas compendium
 cum libro illo Authore Roderico in lu-
 cem editum tanquam perniciosum, &
 omnis Ordinis Hierarchici in utraque
 Republica perturbativum, gravi cen-
 sura dignissimum judicavit, propositio-
 nesque ex eo excerptas quatuor Ma-
 gistris, ut singulas suis perstringerent
 censuris, commisit in proximis comi-
 tiis communi Facultatis judicio pon-
 derandas. Die autem prima Julii Syn-
 dicus referebat, quod a Franciæ Can-
 cellario jussus esset, Facultatem mo-
 nere, ne quid circa Roderici librum
 tentaret, id vetante mandato Regio,
 quo sibi tanquam rerum utriusque sta-
 tus, Majestate absente, curam gerenti
 injungebatur impedire, ne ullo modo
 istud negotium apud Facultatem tracta-
 retur, aut ulterius promoveretur, do-
 nec amplius de Regis constaret volun-
 tate: Huic cum præfatus Syndicus re-
 spondisset, jam generatim libri illius
 censuram multis antea mensibus agi-
 tatam, tandem ob varias propositiones
 statui utriusque Reipublicæ repugnan-
 tes in eo deprehensas esse conclusam:
 subjunxit Cancellarius, se minime di-
 cere, Censuram esse revocandam, sed
 illud negotium non plus ultra promo-
 ven-

vendum, donec certius voluntas Re-
gia innotesceret.

Sæc. XVII.
A. C. 1622.

Percepta hac Syndici relatione Decanus rem maturiori deliberationi Doctoribus reliquit; interim vero selecti Magistri suas, quibus Roderici librum notabant, censuras proposuere: dein Facultas quinque Doctores unacum Syndico ad Franciæ Cancellarium ablegabat, ut edocerentur, quod & quale esset istud mandatum Regium, & sibi fidem de eo indubitatum fieri curarent, dicerentque ingenue, eam invaluisse semper apud facultatem consuetudinem, Regum etiam Christianissimorum beneplacitis, & favoribus id ferentibus, ut nullum mandatum admittat, eique fidem adhibeat, nisi vel a viris insignibus, & magnæ authoritatis fuerit significatum, vel literis publicis, & magno Sigillo munitis comprobatum, vel supremo Secretioris Regis Concilii Decreto confirmatum.

Hi igitur, postquam Franciæ Cancellarium convenerant, die decima quarta Julii retulerunt, quod exposito negotio eundem humillime rogarint, ne impediret incæptum a Facultate tanti momenti opus, tamdiuque agitatam, & tantopere a bonis, & fidelibus utriusque status Reipublicæ cultoribus, & studiosis desideratum tan-

Hist. Eccles. Tom. LVII. H h dem

Sæc. XVII. dem perfici, & terminari, in quo de
A. C. 1622. universa Hierarchici Ordinis protectione, de Regum & Principum Salute, de status conservatione, & læsæ Mestatis criminum expulsionem penitus ageretur, imo pro ea, qua apud omnes singulari commendaretur benignitate, & qua polleret authoritate, curaret, vel saltem pateretur tam nefarii, tamque perniciosi libri jam censura perstricti, propositiones aliquas propriis qualificationibus affici, & tandem divulgari, ut tam perniciosæ Doctrinæ horrore concepto abstineretur deinceps a parricidiis, bono provideretur communi, & Regum potissimum consuleretur saluti. His attente & patienter auditis responderat Cancellarius, se potuisse quidem pluribus non vulgaris notæ viris Regium mandatum Facultati deferendum committere, sed maluisse per se ipsum id præstare, & Syndico accersito rem totam aperire, ut ipse certiorum postea de omnibus redderet Facultatem: ne autem de veritate Regii mandati dubitaret Facultas, dixit se scriptum apud se habere duabus a Rege Christianissimo scriptis literis contentum, quibus vetitum, ne istud negotium ulterius certis de causis, quas postea resciret Facultas, promoveretur. Quod maxime commendabat

Can-

Cancellarius, protestatus semel & iterum se nullo pacto librum approbare, ^{Sæc. XVII.} A. C. 1622. sed removendos his miseris temporibus omnes regiis obsequiis obices, ejusque felicem præstolandum reditum, quo reduce res tota facilius, & felicius ad facultatis desiderium definiretur. Hac relatione facta subjunxit Syndicus, se omnibus discedentibus a prædicto Cancellario privatim accersitum, multa ei fuisse dicta, tum de Regis Christianissimi imperio, tum de Roderici libro, jussumque sæpius, ut facultatem moneret, quatenus ab ejusmodi negotio abstineret, nec rem ulterius promoveret, Regique inter medios exercitus periclitanti, & tot labores pro statu & religione toleranti obtemperaret, & ejus reditum expectaret, ex quo quidquid optari posset, boni faustique sperare deberet. Huic statim addidit Syndicus, universam Facultatem, omnesque ad unum Magistros toto animo paratissimos esse Regis in omnibus parere mandatis, & ipsiusmet Cancellarii jussis morem gerere.

Perceptis his omnibus, matureque perpensis Facultas decrevit, facta fide mandati Regii, parendum esse Regi Christianissimo, ejusque reditum expectandum, nec ulterius in vetito ne-

Hh 2

gotio

Sæc. XVII. gotio progrediendum, donec de alia
A. C. 1622. voluntate Regis constiterit.

§. XXVII.

*Antverpia a Mauritio Arausionensi
Principe incassum tentata.*

Meteran.

Hist. Belg.

lib. 42.

Newvil. Hist.

d' Holland.

l. 4. p. 242.

Exeunte hoc anno Mauritius Arausio-
nensis Princeps formidinis calum-
niam, qua ob declinatum prælium a
Spinola oblatum notabatur, a se amo-
turus, Antverpiam Belgii Catholici ur-
bem intercipere parabat, tanta pro-
speri successus fiducia, ut aut victoriam
suxæ dexteritati debitam crederet, aut
sinistri eventus causam in Deum reji-
cere præsumeret, affirmans, quod ad-
eo certa sit victoria, ut solus Deus
eam impedire posset. Igitur classe mil-
le navigiis valida, ac quingentis belli
tormentis instructus Briela solvit, spe
sua præter Antverpiam toto Belgio
jamjam devorato: Ast nondum quin-
que horarum spatio vela fecerat, cum
jamjam Deo vindice, repente litorum
tentarumque pellium fremitus subori-
tur, tamque violento insolitoque gelu
intra mediæ horæ spatium omnes na-
vium funes rigent, ut usui inepti ef-
sent: insuper immutata repente maris
fides nec retro, nec prorsum velifi-
candi libertatem concessit, horrendæ-
que